

dige (§ 304) og en Forsvarer at bestikke for Domsældte saafremt han er fængslet eller udtryffeligt begjærer Saadant (§ 305), til hvilke Tilfælde. Man har troet at kunne indskrænke Nødvendigheden af at bestikke en Forsvarer. For at Forhandlingen ved Kredsretten kan begynde, maa det imidlertid endnu foreløbig afgjøres, hvilke Bevisligheder der skulle benyttes under denne Forhandling. Vel er der, som tidligere bemærket, aabnet Udgang til at fremkomme med nye Bevisligheder under Forhandlingen ved Kredsretten, men den bør dog ikke vidtløstiggjøres, dersom det ikke kan skjønnes, at der ved de opgivne Bidner kan bevises Noget, som kunde have Indflydelse paa Sagens Udfald. Afgjørelsen af de Spørgsmaal, der i saa Henseende kunne opstaae, har § 306 henlagt til Kredsrettens Formand, dog saaledes at hans Rægtelse af at indkalde et opgivet Bidne kun bliver foreløbig; thi det kan under Hovedforhandlingen blive klart, at Indkaldelsen af et Bidne dog vil kunne være af Interesse, og i saa Fald kan Retten bestemme, at Bidnet skal indkaldes samt udsætte Sagen i den dertil fornødne Tid (§ 307). Iøvrigt kan Kredsrettens Formand, for at have et sikkrere Grundlag for sin Afgjørelse, efter § 306 lade et opgivet Bidne foreløbig afhøre ved Underretten, naar han der til finder Anledning.

En lignende Regel gjælder med Hensyn til Indkaldelsen af Bidner, som ere afhørte ved Underretten; ordentligvis skulle de, da deres Afhørelse ved Underretten er foregaaet efter de lobbefæmte Regler, ikke paany indkaldes til Hovedforhandlingen for Kredsretten, men de afgivne Forklaringer skulle oplæses af Domsakten; ligesom imidlertid Formanden, naar de foreliggende Oplysninger give Anledning hertil, kan lade et saadant Bidne indkalde for Kredsretten, saaledes kan ogsaa denne Ret, naar Hovedforhandlingen giver Anledning dertil, udsætte Sagen for at Bidnet kan foranstalles indkaldt.

Med Hensyn til den Domsældtes Tilstedeværelse under Hovedforhandlingen, stiller Sagen sig her noget anderledes end ved Rævningsretten eller Underretten, fordi her allerede foreligger et Grundlag for Sagens Afgjørelse. I

de fleste Tilfælde vil derfor Sagen kunne forhandles og afgjøres, om end Domsældte udebliver. Men paa den anden Side kan det dog være, at Domsældtes Tilstedeværelse maa ansees nødvendig for Sagens retfærdige Afgjørelse; hvad enten han nu under den foregaaende Behandling har afgivet Tilstaaelser eller Forklaringer, mod hvis Rigtighed der reises Tvivl, eller han selv har indanket Sagen og tilveiebragt nye Oplysninger, med Hensyn til hvilke han maatte have Leilighed til at yttre sig, eller endelig andre Grunde ere tilstede, som gjøre hans Næde nødvendig; i saadanne Tilfælde kan efter § 308 Sagen udsættes, og Rettens Formand træffer den fornødne Foranstaltning til, at den Diltalte kommer tilstede ved næste Møde.

Med Hensyn til Forhandlingen ved Kredsretten, blive iøvrigt Forkrifterne om Hovedforhandlingen for Rævningsretten i det Væsentlige at anvende med de Rempelser, som flyde af at Sagen paakjendes af Dommere uden Rævningers Mellemtkomst (§ 309). Istedetfor Anklagekjendelsen træder her den af Underretten affagte Dom i Forbindelse med Anmeldelsen om Appel og det i § 298 nævnte skriftlige Andragende, naar et saadant er fremkommet, og det følger af sig selv, at den Domsældte, naar han har indanket Sagen, først har Ordet for at begrunde sin Anke. Der er derhos den Forstjæl med Hensyn til Bevisførelsen, at denne for Kredsretten ordentligvis vil foregaae omtrent som nu i Høiesteret ved at oplæse af Domsakten, hvad der ansees fornødent efter Ankens Bestaafenhed; men dersom tidligere førte Bidner paany afhøres eller nye Bevisligheder bringes frem for Kredsretten, komme de Forkrifter, som ere givne om Bevisførelsen under Forhandlingen for Rævningsretten, ligesom til Anvendelse.

Med Hensyn til Dommen, der skal affiges saa hurtigt som muligt efter Forhandlingernes Slutning (§ 312), skal her kun bemærkes, at dens Indhold selvsølgelig vil blive forskjelligt efter Ankens Bestaafenhed og det Resultat, hvortil Kredsdommerne komme. Hvis de finde den fremførte Anke ugrundet, bliver Underrettsdommen at stadfæste; men denne Stadfæstelse vil kunne